

Kázeň, utorok 7. novembra 2017

Fr. Amando Trujillo Cano TOR, Generálny duchovný asistent OFS-YouFra

Rozmanitosť v službe jednoty

V kapitole 12 Listu Rimanom apoštol Pavol vyzýva kresťanov k spoluzodpovednosti na Božej prekvapujúco vernej láske k svojmu ľudu. Jedným aspektom tejto reakcie, ako sme počuli v prvom čítaní, je výzva žiť rôznorodosť darov v službe a láske jeden k druhému. Je to povzbudenie, aby sme sa plne zapísali do tajomstva nášho spoločenstva v Kristovi: „*Tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi*“ (Rim 12, 5). Podľa týchto slov apoštola toto spoločenstvo je dvojaké: na jednej strane to robí veriacich jedno telo zjednotené s Kristom - hoci mnoho a rôznorodých - a navyše, ako členovia jedného tela, patríme a potrebujeme sa vzájomne. Toto spoločenstvo je naozaj hlboké a mimoriadne!

Teraz táto jednota v Kristovi má byť naplnená tým, že vložíme do služby spoločenstva dary, ktoré každý prijal od Ducha Svätého, rovnako ako všetky naše osobné schopnosti, náš čas a efektívne zapojenie do všetkých možných oblastí. Každý brat a sestra musia prispieť svojimi darmi a snahami o dobro Rádu, ako uvádza článok 30 Generálnych konštitúcií OFS:

1. *Bratia a sestry sú spoluzodpovední za život bratstva, ku ktorému patria, ako aj za celý Františkánsky svetský rád, ako za organickú jednotu všetkých bratstiev roztrúsených po celom svete.*
2. *Cit spoluzodpovednosti jednotlivých členov vyžaduje osobnú prítomnosť, svedectvo, modlitbu, aktívnu spoluprácu podľa možnosti jednotlivca ako aj prípadné záväzky na oživovanie bratstva.*
3. *V duchu rodiny každý brat nech poskytne pokladnici bratstva príspevok podľa vlastných možností, aby sa takto pozbierali finančné prostriedky potrebné pre život bratstva, pre bohoslužby, apoštolát a charitatívnu činnosť. Podobne nech sa bratia a sestry starajú o financovanie a ďalšie príspevky na podporu aktivít a činnosti bratských spoločenstiev vyššej úrovne.*

Táto výmena darov a služieb je niečo výnimočne krásne, ak vezmeme do úvahy rozmanitosť, ktorá existuje medzi všetkými svetskými františkáni z hľadiska jazykov, kultúr, rás, spoločenského stavu, vzdelania a pod. Zároveň keď výmena darov a služieb nie je uskutočňovaná ani propagovaná, jedno telo, ktoré vytvárame, je oslabené, a preto nemôže fungovať dobre a stane sa chorým, niekedy vážne chorým. Všetci vieme, že spoločná zodpovednosť jeden za druhého v Cirkvi alebo v OFS nie je ľahká úloha.

V tomto zmysle dnes sa práca kapituly zameria na pracovný dokument *Instrumentum laboris*, ktorý zhromažďuje príspevky národných bratstiev k téme Generálnej kapitoly v roku 2014: „*Ako by mal byť vedený Rád ako OFS na všetkých úrovniach?*“. Samotný dokument hovorí: „*Cieľom dokumentu Instrumentum Laboris je vedenie medzinárodného bratstva. Avšak ako svetskí františkáni si musíme pamätať, že náš záväzok prostredníctvom povolania, je celému Rádu; teda všetkým úrovniam bratstva ... miestne, regionálne, národné a medzinárodné*“ (str. 2). Z týchto dôvodov by bolo dobré vziať do úvahy *Instrumentum Laboris* z hľadiska napomenutia apoštola Pavla, to znamená so záväzkom dať rozmanitosť darov do služby duchovného a hmotného spoločenstva. To znamená obnoviť zmysel pre príslušnosť

(spolupatričnosť) k Rádu a vernejšie uplatňovať zásady subsidiarity a spoločnej zodpovednosti na všetkých úrovniach.

Naša alternatíva: kresťanská láska

List Rimanom má druhú naliehavú výzvu v časti, ktorú sme práve počúvali: žiť autentickú kresťanskú lásku. Láska je jedinou silou, ktorá nás nabáda, aby sme rozmanitosť vložili do služby jednoty. Preto apoštol vysvetľuje rôzne spôsoby, ktorými musíme žiť túto bratskú lásku s úprimnosťou a vzájomnou náklonnosťou, vzájomne si preukazovať úctivosť, prispievať k potrebám svätých, byť pohostinný, požehnať tých, ktorí nás prenasledujú, mať súcit s tými, ktorí sa radujú a s tými, ktorí plačú, navzájom rovnako zmýšľať a nezmyšľať vysoko, ale prikláňať sa k nízkym. To všetko znie skvelo, ale je to naozaj veľká výzva: prekonať náš egocentrizmus, aby sme milovali, ako nás Kristus miloval a miloval našich nepriateľov. Koľkokrát bratstvá znášali zásahy závidosti a antagonizmu, túžbu po pomste alebo odpor? Koľkokrát chýba svedectvo o odpustení a zmierení medzi bratmi a sestrami, keď boli urážky, rozdiely a dokonca aj spory?

Kresťania sú povolaní obnoviť tvár a srdce ľudstva prostredníctvom skutočnej lásky. Prvé slová Napomenutia sv. Františka (č.27) nám v tomto smere hovoria: „*Kde je láska a múdrosť, tam nie je strach ani bezradnosť. Kde je trpezlivosť a pokora, tam nie je hnev ani zármutok*“. Je zrejme, že táto láska nájde svoj zdroj a výživu v našej skúsenosti s Bohom, takže apoštol nás vyzýva, aby sme horlivo slúžili Pánovi, aby sme vytrvali v modlitbe, aby sme nestratili radosť, ktorá pramení z nádeje, a aby sme vydržali v trápení.

Pozvaný na hostinu spoločenstva a lásky

Tieto dve výzvy apoštola nám pomáhajú pochopiť v podobnom duchu podobenstvo o tých pozvaných na veľkú večeru, ktorý Ježiš povedal v evanjeliu Lukáša (14, 15-24). V jeho pôvodnom zmysle podobenstvo odzrkadľuje na jednej strane odmietnutie, že Ježiš so svojim poslanstvom trpel väčšinou zo strany zákonníkov a farizejov. Na druhej strane nám to pripomína dar Otcovej bezpodmienečnej lásky, ktorá našla väčšie prijatie u chudobných a tých, ktorí sú považovaní za „nečistých“ v Izraeli, rovnako ako v pohanských národoch, ktorí prišli k viere v evanjelium. Prijatie pozvania Ježiša mať radosť z Božieho kráľovstva a vstúpiť do jeho dynamiky, znamená aj prijať dar univerzálneho bratstva v Kristovi a privítať s vierou a zodpovednosťou rozmanitosť darov a služieb, ktoré charakterizujú cirkevné spoločenstvo.

V dnešnej dobe, poznačenej rastúcou globalizáciou, sa kultúrna a jazyková rozmanitosť stáva čoraz zreteľnejšou a všadeprítomnejšou, často v jednom národnom bratstve OFS alebo v jedinej provincii či rehoľnom kláštore. Tvár Cirkvi sa mení mnohými spôsobmi, ale stále vidíme diverzitu ako problém, skôr nie ako dar, ktorý nás obohacuje - ak ju prijmeme vo viere a v láske, s pravou múdrosťou. Ako tí, ktorí boli pozvaní prví na večeru v podobenstve, aj my môžeme urobiť absurdné ospravedlnenia a nevstúpiť do dynamiky služby, aj my môžeme odolať náročnej úlohe žiť a spolupracovať v rozmanitosti. Môžeme sa usilovať iba o naše sebecké záujmy alebo záujmy našej skupiny, bez toho, aby sme sa skutočne zaviazali k spoločnému blahu.

Vo svojej knihe *Blaquerna* (1276-1283), blahoslavený Raymond Lull používa svoju literárnu predstavivosť na to, aby dokázal, že vo všetkých stupňoch kresťanského života a v najrozmanitejších podmienkach spoločnosti, moc Evanjelia skrze úprimné obrátenia sa ku Kristovi k obnovenému spoločenstvu medzi ľuďmi a národmi.

Zakončíme modlitbou: Pane, pomôž nám dať všetky svoje dary do služby druhým s veľkorysosťou a radosťou. Daj nám silu milovať ich, ako si nás ty miloval, ktorý dal svoj život za nás a dávaš sa nám znova v tejto Eucharistii. Otvor pre nás ešte raz dvere hostiny Božieho kráľovstva, ktorú si pripravil pre tých, ktorí nemajú ospravedlnenie pre lásku, ale skôr uznávajú to, že potrebujú teba a potrebujú dar bratstva, aby mohli naplno žiť. Amen.